

[Socialministeren.]

er Formaalet med denne Lovgivning, saa vil de blive godkendt, og saa vil Ministeriet tage, det tør jeg i alt Fald tilsige, alt det Hensyn, som der skal og bør tages til, at intet Erhverv produktionsmæssigt generes, men at det eneste, der skal søges gennemført, er Lovens Hovedformaal, at skabe Beskæftigelse for de flest mulige Mennesker.

Det ærede Medlem pegede paa, at Magistraten i København vilde gøre Forestillinger. Jeg vil i den Anledning gerne henstille, at man holder Københavns Magistrat ude fra denne Forhandling, for den Omstændighed, at der i et Magistratsmøde Mandag Formiddag drøftes et eller andet Problem, som et eller flere konservative Magistratsmedlemmer bringer videre til den konservative Presse, er jo ikke uden videre ensbetydende med, at den samlede Magistrat gør Forestillinger. Der er i alt Fald endnu ikke forebragt mig Forestillinger i den Henseende.

Saa spurgte det ærede Medlem Hr. Koefoed: Hvem kommer ikke ind under Lovforslaget? Det kan jeg for saa vidt svare meget nemt paa ved at sige: de Virksomheder, der ikke er nævnt i Lovforslaget. Det vil være umuligt for mig her i korte Træk at gøre Rede for, hvilke Virksomheder der ikke kommer ind under det, fordi jeg ikke kender alle mulige Virksomheder, men det ærede Medlem kan jo selv i § 1, Stk. a.—f., se, hvilke Virksomheder der kommer ind under Lovforslaget, og dermed er jo i Virkeligheden ogsaa fastslaaet, hvilke Virksomheder der ikke kommer ind under det.

Det ærede Medlem spurgte: Kan man uden videre ude paa Landet beskæftige ved Bygningsarbejde Bygningsarbejdere i Landbrugets Arbejdstid? Det kan man naturligvis ikke. Det fremgaar i øvrigt af Lovforslaget; det ærede Medlem havde for saa vidt ikke behøvet at spørge, for det er givet, at Bygningsarbejdere, der er beskæftigede ved Bygningsarbejde paa Landet, falder ind under den overenskomstmæssige Arbejdstid, der gælder for Bygningsarbejde.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen skal jeg udover det, jeg allerede har sagt, ikke gøre ret mange Bemærkninger, for denne Tale om at forbyde Folk at arbejde saa meget, som de vil, lyder jo forfærdelig godt . . . (*Boeck-Hansen*: Ja); ja ja, men den er nu ikke saa forfærdelig meget værd. Det, der her er Tale om, er at foretage en forstandig Begrænsning af Overarbejdet. Der er ingen Mening i, at man rundt om i en Række Virksomheder skal have Nat-arbejde, hvor Natarbejde kan undværes, og

derved forringe Arbejdsmulighederne for en hel Del andre Mennesker. Med den Udvikling, vi har haft i Haandværk og Industri, ikke mindst i øvrigt blandt de ufaglærte Arbejdere, ligger det efterhaanden saadan, at den permanente Arbejdsløshed bliver størst mellem de ufaglærte Arbejdere, og der er efter min Opfattelse intet reelt Forsvar at føre for, at en vis Del af disse Arbejdere skal have Adgang til at arbejde 12 Timer i Døgnet, medens en anden meget stor Del overhovedet ikke skal have Adgang til at have noget som helst Arbejde. Og jeg kan ikke begribe, at man ikke fra konservativ Side kan se med Sympati paa denne Lovgivning; det vil da i alt Fald for Skatteyderne kunne virke afastende, at man faar gennemført en Lovgivning paa dette Omraade.

Det ærede Medlems gentagne Bemærkninger om, at takket være den Regering, vi har o. s. v., skal jeg skænke det ærede Medlem; jeg haaber dog for det ærede Medlems egen Skyld, at han ved Besked med, at Regeringen ikke er Skyld i alt det, han omtalte.

Saa talte det ærede Medlem om, at det var rigtigst at lade Erhvervene træffe en Ordning, og det maatte være nok med den Trusel, som det var at lægge Forslaget paa Bordet her. Hertil vil jeg gerne sige, at hvis det ærede Medlem ved rigtig Besked, og det maa han vide, gaar jeg ud fra, saa har Organisationerne, derunder ogsaa Dansk Arbejdsgiverforening, haft Chancen for i Løbet af det sidste Aar at faa gennemført en Ordning uden Lovgivning. Man har ikke gjort det. Det er ikke Regeringens Skyld. Jeg har overhovedet ikke blandet mig i de Forhandlinger, der har fundet Sted i den Henseende, men naar man ikke har kunnet finde hinanden gennem Forhandling, hvad det ærede Medlem mener vilde være det rigtigste, er der ikke andet at gøre, end at Lovforslaget maa gennemføres og gennemføres saadan, at Parterne har et halvt Aar til at enes i, hvis man ikke vil have, at Loven skal gennemføres efter sin Ordlyd, og det maa man vide fra begge de Parters Side, som i den Henseende skal forhandle sammen, at her er man fra begge Sider ens stillet; hvis der skal gennemføres de Fravigelser, der er givet Adgang til i § 5, saa er Forudsætningen, at man enes.

Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen kunde ikke forstaa, at der skulde betales Overarbejds-satser for Overarbejde. Det er en gammel Strid imellem Organisationerne, som jeg ikke skal blande mig i, men jeg finder det rimeligt, at den Mand, der ud